

Ավետիք Իսահակյան

Գիշեր է, քամի

Գիշեր է, քամի.

Բաց լուսամուտես

Փռչի կրմադվի

Մութ սենեկիս մեջ...

Հիվանդ ու մենակ

Պառկած եմ մահճում,

Բարձս գլխիս տակ –

Կրակ վառվում:

Դուրսը, չգիտեմ,

Անձրև՞ է գալիս,

Թե՞ գլխիս վերև

Խեղճ մայրս է լալիս...

Ու դողդոջ մի ձեռք,

Ինձ կրթվա թե

Դալուկ երեսիս

Հող կոթափթփե...

1915

Բեռն